

ОБУКА
У ЗИМСКИМ УСЛОВИМА
НА КОПАОНИКУ

ИЗВИЂАЧИ ПОНОВО НА СНЕГУ

После прекида од неколико година, припадници извиђачких јединица четири бригаде Копнене војске ових дана су на Копаонику стицали вештине кретања и преживљавања у зимским условима. Иако су многи од њих први пут стали на скије, захваљујући добрим припремама у касарни, веома брзо су напредовали и усвојили вештине које ће им добро доћи у извршавању специјалних задатака.

Чини се као да смо, током неколико неубичајено топлих претходних година, помало заборавили да су хладне зиме одлика континенталне климе. Снег који је нападао у децембру подсетио нас је да ће, упркос глобалном загревању планете, Србија још дуго бити земља коју лед зими и те како зна да окује својим шкрипавим ланцима. По снегу и леду ни најобичније дневне активности није лако обавити. Како је тек онима који морају да стекну вештине преживљавања и кретања по снегу, јер се од њих тражи да изврше специјалне задатке и по најтежим условима у зимском окружењу?

Како наглашава начелник одељења за извиђање Команде Копнене војске, пуковник Миломир Тановић, седмодневни боравак припадника извиђачких јединица на смучарском полигону на Копаонику може да пружи део одговора на та питања. План и програм обуке извиђачких, извиђачко-диверзантских и специјалних јединица прописује да један од садржаја њиховог увежбавања буде обука у зимским условима. Та обука се изводи после прекида од неколико година због недостатка материјално-финансијских средстава.

Како су извиђачке јединице намењене за извршавање специјалних задатака, обука у зимским условима за њих има посебан значај.

ПОЛИГОН

– У првој групи која је пристигла на Копаоник нашли су се припадници извиђачких јединица Прве, Друге, Треће и Четврте бригаде Копнене војске, те део старешина бригаде везе Војске Србије. Посетили сте нас током другог дана нашег боравка, када се обука „захуктава“. Први дан смо раздвојили почетнике од оних који знају да скијају и углавном увежбавали основне покрете са смучкама. При том одабиру, уочено је да се прекид у оваквом виду обуке одразио на ниво вештина које поседују извиђачи, па смо тако установили да око 38 процената људства не зна уопште да стане на скије – каже пуковник Тановић.

Полазници обуке подељени су у две групе, напредну и почетничку, и с њима се радило различитим методама. Обука у зимским условима састоји се из два основна садржаја. Први је смучање и траје 60 часова. Други део од 18 часова је преживљавање у зимским условима, док враћање зими ове године није планирано. Захваљујући добрим припремама у касарни, извиђачи су веома брзо напредовали и усвојили вештине које ће им добро доћи у извршавању специјалних задатака.

■ БРЗ НАПРЕДАК

Капетан прве класе Драгиша Симић, помоћника команданта полигона за обуку, истиче да су, пре доласка јединица на скијалиште на Копаонику, имали ваљане материјалне, стручне

и психофизичке припреме. Најважније је избећи повреде, па су извођачи обуке свакодневно планирали активности за следећи дан помно анализирајући податке о времену, условима на стази и психофизичком стању у ком се налазе војници скијаши.

Смучарску обуку изводиле су старешине, најквалитетнији инструктори скијања из јединица. Помагали су им професори физичког вежбања који су укључени у рад сваке групе смучара. Речи као што су плужење, основни и плужни завој, смук и сличне, брзо су постале познате почетницима. Нису се задржали на теорији, већ су вредно вежбали и после само неколико дана били су у стању да се низ падину крећу скоро исто као и много искуснији скијаши на најпосећенијој српској планини.

На стази „Машинац“, посебно погодној за прве кораке на скијама, затекли смо групу почетника. Снежана Станчевић, референт за физичко вежбање у Првој бригади, показивала је сплет вежби којима се скијаш на најбољи начин припрема за целодневни боравак на снегу. Убрзо су своје „панцерице“ ставили на скије и већ другог дана на скијалишту почели су да овладају вештине кретања на стази.

– Време којим располажемо је јако кратко. Разнолики састав, у коме су редовни војници, војници по уговору и старешине, настојимо да равномерно обучимо у најосновнијим смучарским радњама. То ће им омогућити да следећи пут када се нађу на снегу остваре значајнији напредак, а за сада је довољно да стекну сигурност на стази и осете да су способни да се крећу на начин који им раније није био познат – објашњава госпођа Станчевић.

Увежбавање се наставља оним што је најнеопходније – намерним падањем како би се увежбало устајање са скијама на ногама. Тако сваки смучар постаје сигурнији у себе јер зна да у сваком тренутку може да настави да се креће после било каквог застоја. У тој радњи најбоље се сналази разводник по уговору Ненад Шпановић.

– Први пут у животу сам стао на скије. Мало је напорније него што сам мислио, али „прегураћу“ обуку. Инструктори су искусни и указују нам како да побољшамо своју технику. Зато сам толико и напредовао. Ја сам спортиста, бавио сам се борилачким вештинама, али зимски спортови су доста другачији и крећем испочетка што ми представља додатни изазов – каже разводник Шпановић.

■ ДИСЦИПЛИНА И НА СНЕГУ

– Распоређен сам да изводим обуку с почетничком групом и трудим се да им што једноставније пренесем своја знања. Интензивно се бавим скијањем већ десет година, и као извиђач сам се пуно кретао у зимским условима. Извиђачи морају увек да знају где се тачно налазе, јер је добра оријентација основни предуслов да неко буде добар извиђач – каже инструктор скијања, водник прве класе Миле Вранешевић.

Бела маскарна одела која носе извиђачи разликују их од осталих скијаша на стази. Њих такође одликује и максимална физичка припремљеност. Иза њих је много тренинга, гађања, тактичких увежбавања... Ипак, дисциплина је оно што их највише издваја од других скијаша који су на снегу само ради забаве. Они под надзором инструктора усавршавају своја професионална знања, а то се може само уз поштовање прописа.

У улози инструктора током обуке у зимским условима био је и искусни извиђач и свестрани спортиста, старији водник прве класе Негован Станићевић. Он још једном наглашава важност дисциплине на полигону. Тако се избегавају повреде, али не само то, па се свака радња савладава поступно, без прескакања која касније умеју да се „свете“ онима који превише журе да што више науче. Ради се темељито тако да цела група напредује истовремено и јача колективни дух којим се извиђачи нарочито поносе. ■

Александар АНТИЋ
Снимео Даримир БАНДА

